

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

וארא - בא | גיליון 20

הגאון רבי דוד ברנד שליט"א

חתן הגאון הגדול רבי יעקב אדלשטיין זצוק"ל רבה של 'רמת השרון'.

מי המנהיג היום בברסלב?

חברו בירא"ש, לקבל אחד מחברו את הנקודה המאיר לו במיוחד יותר ממני.

אצל רביה"ק מקבלים שלימות, את המינון הנכון של ההתעוררות ולתוך זה המינון הנכון של התחזקות, השלמות בכל חלקי התורה, התפילה ועבודת ה' ובנוסף עוד עבודות, כידוע מה שהתבטא פעם החסיד המופלא ר"ש שפירא זצ"ל שכנו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל: 'רביה"ק דורש מאתנו שנהיה מתמידים וגאונים כשכני מרן הגרי"ש אלישיב, ובנוסף על כל זה גם שנעשה התבודדות, חצות וכל העבודות, אולם החידוש והבשורה בזה הוא שרביה"ק לא רק דורש אלא גם נותן את הכלים להגיע לזה.

יש אחד שהולך ל'קורס' ללמוד איך לעשות ביצוע'ס, הוא לומד תקופה ארוכה ולאט לאט מתחיל לבנות את העסק שלו, אבל בזמן שהוא עסוק לבנות את העסק, הוא מבוטל ולא יכול להביא טרף לביתו, מה יקרה? הכול יקרוס!

אצל רביה"ק הוא נותן את הרצון, את הדחיפה והחשק, אבל גם את הכלים להגיע לכל מדרגה בקדושה, את התעוררות הנצרכות וגם את ההתחזקות המוכרחות, הכול בעתו ובזמנו, שלימות שאין כדוגמתה.

אשרינו ואשרינו, עלינו להודות לאדון-כל שברחמינו על עמו העניק לנו במתנת חנים כזה צדיק רחמן, כוחו, דרכו, תורתו ומשנתו של רביה"ק המחיים רבבות ישראל ומחזירים בתשובה, דרך המובילה את כל אחד ואחד להקב"ה באמת, ויה"ר שנסכיל להתקרב באמת ובתמימות לרביה"ק ואז נזכה לחיות כרצונו ית' באמת, ולעבדו בלבב שלם

אלא כמו שהמליצו חסידיו ברסלב: 'רבי נתן הוא לא הרבי, אבל הוא הרבי איך להיות תלמיד'. רביה"ק התווה את המשכיות דרכו לדורות עולם באופן וצורה של תלמידים העושים תלמידים, והראשון שמסר נפשו על הצורה והאופן שבה תמשיך דרכו של רביה"ק עד לדורנו אנו היה רבי נתן זיע"א. רבי נתן היה מגדולי דורו והיה יכול ברוגע לשמש כאחד מגדולי הדור, חמיו רבי דוד צבי הגדול היה מגדולי הדור במלוא מובן המילה, תחת נשיאותו היו שמונים עיירות, מהם ערים גדולות ביותר, והוא רצה למנות את חתנו רבי נתן ג"כ כרב. גם אחרי שרבי נתן התקרב לדרך החסידות, היה מקורב ביותר לכל גדולי החסידים כהרה"ק רלו"צ מברדיטשוב ועוד, אבל הוא הפקיר הכל, סבל ייסורים ורדיפות כל ימי חייו, עבור מטרה אחת ויחידה: להמשיך את דרכו של רביה"ק בצורתה ומתכונתה.

אך לא רק הצדיק צריך להמשיך מדעתו לדורות הבאים, אלא כל אחד ואחד מחויב לעסוק בזה כפי שממשיך בתורה הנ"ל וז"ל **ק' וְכָל אָדָם יְכוֹל לְקַיֵּם זֹאת, לְהַעֲמִיד תְּלִמִּידִים, כִּי כִשְׁשָׁנִים מִדְּבָרִים יַחַד בְּיָרֵאת שְׁמַיִם אֲזִי כִשְׁאַחַד מְאִיר לְחַבְרוֹ בְּאִיזוֹ דְּבוּר נִחְשָׁב חֶבְרוֹ אֲצִלוֹ בְּחִינַת תְּלִמִּיד, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה לְהַפְךָ, דְּהֵינּוּ כִשְׁאַחַר כֶּךָ הוּא מְקַבֵּל מִחֶבְרוֹ אִיזוֹ דְּבוּר אֲזִי נַעֲשֶׂה הוּא בְּבְחִינַת תְּלִמִּיד לְגַבֵּי חֶבְרוֹ. וְצָרִיד כֵּל אָדָם לִזְהַר, לְהַשְׁתַּדֵּל וְלַעֲסֹק בְּזֶה כִּי לֹא תְהִי בְרָאָה לְשִׁבְתָּ יְצָרָה" (יְשַׁעְיָה מ"ה) כִּי צָרִיד כֵּל אֲחָד לַעֲסֹק בְּיִשׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם שִׁיְהִי הָעוֹלָם מְמַלָּא מִבְּנֵי אָדָם כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (בְּרֵאשִׁית א) : "וּמְלֹאוּ אֶת הָאָרֶץ" כִּי זֶה עֵקֶר יְשׁוּב הָעוֹלָם כִּשְׁהָעוֹלָם מְמַלָּא מִבְּנֵי אָדָם, הֵינּוּ מִבְּנֵי דְעָה כִּי מִי שְׁאִין בּוֹ דְעַת אֵינוֹ אָדָם כְּלָל'. כל אחד מאתנו צריך לראות לדבר עם**

בדורנו, לא מקובל כמעט להתעסק עם צדיקים שכבר נסתלקו, אין לך אלא כהן שבימיך. כל קופות הצדקה והארגונים השונים - לעולם לא יביאו גדול הדור שכבר נסתלק, מי שחי היום הוא רלוונטי. והנה מאז הסתלקות רביה"ק, עברו למעלה ממאתים שנה, ולא רק שדרכו וענייניו אינו נשכח, ההפך, מיום ליום הולך ומתפשט יותר ויותר - תורתו, דרכו ומשנתו של רביה"ק להחיות כל בית ישראל, כל אחד באשר הוא. בכל מקום ופינה מוצאים אנשים את שחיפשה נפשם - מרפה לנפש ואור לעיניים, התחזקות והתעוררות לעלות במסילה העולה בית ק-ל, התחזקות והתעוררות שאין לשער על כל צעד ושעל בחיים. כל מי שמתחיל לטעום מאורו הזך של רביה"ק, מרגיש שרביה"ק חי איתנו היום, מדריך ומייעץ, מבין ומעודד את כל אחד ואחד בשפה שלו, שלימות שאין כדוגמתה על כל מצב ומדרגה שרק יהיה.

את הסוד להמשכיות דרכו של רביה"ק, מגלה בליקו"מ תנינא תורה ז', שם מבואר שיעקר שלימות הצדיק ועיקר עבודתו הוא להשאיר את דעתו אחריו, להאיר בבני אדם אמונה ויראת שמים וגם אחר הסתלקותו מן העולם העיקר שישאר מדעתו אחריו בעולם, ואז נקרא שהוא עדיין חי בעולם. בדרך הזה ייסד רביה"ק את דרכו עד ביאת הגואל, 'תלמידים יעשו תלמידים' - תלמידים שמעבירים ומאירים הלאה את האור הנפלא.

לפני כשבוועיים היה הילולת הרה"ק רבי נתן זיע"א תלמידו המובהק של רביה"ק. לאחד מבחוץ לא מובן איזה תפקיד משמש רבי נתן זיע"א, הוא הרי לא הרבי וגם לא הממשיך שלו, מה אם כן מייחד אותו, עד כדי כך שחסידי ברסלב מעריצים אותו במשנה חשיבות אחרי רביה"ק?

הדשו! הדשו! הדשו!
נגיין חניכי חשיבות - ברסלב נכספה
שב' נוה יעקב
רהוב אשר גלאק 403
תפילת 'קבלת שבת ומעריב'
מטה 20 דף לפני השקיעה

זמני ומיקומי החברות השבועיות הברודות האברכים					
0527156734	21:00	יום חמישי	ביהמ"ס בני יעקב	רח' בלבן 7	ירושלים: נוה יעקב
0527199896	21:00	יום שלישי	ביהמ"ס ברסלב	רח' ריש לקיש 1	בית משם: רמה ד'
0504169920	21:30	יום חמישי	ביהמ"ס ברסלב	רח' אף על פי כן 30	זכרון יעקב
0534145799	22:10	יום ראשון	בבית אחד החברים		קדימת ספר
	20:30	יום רביעי	ביה"כ משיבת נפש	חזון איש 12	בני ברק
0556788059	20:30	יום חמישי	שכ' נחלאת קומה עליונה,	רח' המדרגות 4	ירושלים: שער'י חסד
0583204637	20:30	יום רביעי	בבית אחד החברים	חזו"א 2 כניסה 2	ירושלים: רמת שלמה
שעור לציבור הכללי - בקריית ספר רח' הרב אלישיב 10 - בביהמ"ס בני תורה בכל יום רביעי בשעה: 21:00 - לפרטים: 0534145799					
זמני ומיקומי החברות השבועיות הברודות הבהורים:					
1. ירושלים שכונת בית ישראל יום א' בשעה 10:30. 2. מודיעין עלית, קריית ספר יום ג' בשעה 10:30					
3. ירושלים גבעת המבשר רהוב מרדכי סיני 26 יום ג' 9:00 ביהמ"ד אש קלמן 0548598868					

להצטרפות או הקמת חבורה
באזור מגורך
צוד קשר
בקר נכספה
03.50.111.06
שלושה 5,3

שינוי ושיחה

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

תהלים, שובבי"ם, ומה שביניהם

את זה יחד, חיים דפדף לחלק השני של ה"ליקוטי מוהר"ן' שהיה מונח בסמוך וקרא מתוכו... מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהילים, כי אמירת תהילים מסוגלת לתשובה, כי יש נו"ן שערי תשובה, ומט' שערים יכול כל אדם לכנוס בהם ולהשיגם, אך שער החמישים הוא בחינת התשובה של ה' יתברך בעצמו כביכול, כי גם אצלו יתברך מצינו בחינת תשובה, כמו שכתוב "שובו אלי ואשובה אליכם".

ואלו המט' שערי תשובה הם בחינת מט' אותיות שיש בשנים עשר שבטי י-ה, כי כל שער ושער יש לו אות ממט' אותיות השבטים, והנה הכל חפצים ליראה את שמך, ואף אע"פ כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה, כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה, ואפי' מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות ושער של תשובה השייך לו, ואפי' אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה, וע"י אמירת תהילים, אפי' מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה, וגם זוכה ע"י תהילים להגיע אל השער ואות השייך לו ולפתוח השער, נמצא שזוכה ע"י תהילים לעשות תשובה.

ועיקר הזדככות שנים עשר שבטי י-ה, היא במצרים... ועל כן אחר שנזדככו שם במצרים וזכו לצאת משם, ספרו מט' ימי הספירה, שהם כנגד מט' שערי תשובה, שהם בחינת מט' אותיות הנ"ל, וביום החמישים, אז "וירד ה' על הר סיני" זה בחינת 'ואשובה אליכם', בחינת התשובה של ה' יתברך בעצמו כביכול, בחינת שער החמישים הנ"ל.

וזהו 'ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה' א"ת יעקב איש וביתו באו' סופי תבות הם אותיות תהילים ואותיות תשובה, כי ע"י תהילים זוכין לתשובה, שהיא בחינת שמות ישראל הבאים מצרימה וכו' כי מט' שערי תשובה, הם בחינת מט' אותיות שיש בשמות בני ישראל הבאים מצרימה, להזדכך שם כנ"ל.

וזה שאנו רואין שבימי תשובה ... כל ישראל עוסקין אז באמירת תהילים, כי אמירת תהילים מסוגלת לתשובה כנ"ל...

[לקו"מ תניא עג']

"ישראל, עכשיו אתה מבין מה הקשר בין תהלים לשובבי"ם? לתהלים יש כח עצום לעורר לתשובה, להגיע לשערי התשובה הנכונים, לפתוח אותם, ולזכות לתשובה בשלמות..." "מעניין באמת לנסות את זה", הנהג ישראל בקול שקט וחיים נפרד ממנו בחיבה, תוך כדי שהוא פותח את ספר התהלים והתחיל בנעימה את הפרק הראשון ביום הראשון, המדבר על מעלתו של הזוכה להדבק בה' ובתורתו ולהתרחק מדרך חטאים..."

שנה". השיב לו ישראל בפשיטות. "אבל זה עדיין לא מובן! נכון שה' גילה ל'אברהם אבינו' שאנחנו נשתעבד במצרים, אבל מדוע נגזר כך?"

"נו? אז מה התשובה?" קטע אותו ישראל בחוסר סבלנות...

"את האמת שבחז"ל מבואר כמה סיבות לגלות מצרים' ובוודאי שכולן נכונות, אבל בעומק הדברים מבואר בכתבי האר"י הקדוש, שכל העניין של גלות מצרים' היה לברר ולתקן את הפגם שהיה לאדם הראשון' בעניין של הקדושה, ורק אז

'שובבי"ם' זו לא עונה של שיעורי תורה כמו 'ירחי בל'ה, או זמן שנועד להחזיק את ה'מוסדות' של העוסקים בתורת ה'סוד', לשובבי"ם יש משמעות הרבה יותר עמוקה שבוודאי נוגעת גם אלינו

יכול עם ישראל לעם ה' ולקבל את התורה הקדושה, נמצא שכדי לזכות לתורה' בשלמות יש לתקן את העניינים ששייכים ל'קדושה' ואז כשהתורה נלמדת בקדושה ובטהרה' זוכים ל'התקדש ולהטהר' על ידה, להבין אותה, ולכוון ביותר לאמת' שבה, וכמו שהגהר"ק מביא בספרו 'אורחות יושר' [ע' טהרה'] שכל החיבורים שהתפשטו בכלל ישראל, נכתבו ע"י 'גדולי עולם' שהקפידו על 'קדושתם וטהרתם'.

"ואיך כל זה קשור לשובבי"ם?" הפסיק אותו ישראל שוב בשאלה, "הו... בדיוק את זה אני בא להסביר: האריז"ל כותב, שבזמן שקוראים את הפרשיות של גלות מצרים, יש כח מיוחד להתקדש ולהזדכך בענייני 'קדושה', וזה העניין של השובבי"ם, ולכן צריך לנצל את הימים האלו בהתחזקות ותפילה לה' שנזכה לתקן ולהתעלות' בעניינים הללו..."

אחרי שהסברת לי כ"כ יפה, אני מבין טוב מאד את העניין של השובבי"ם! אבל עדיין אני לא מבין מה הקשר של התהלים לעניין?"

"אתה שואל טוב מאד!" ענה לו חיים בחביבות, "לתהלים יש משמעות מאד עמוקה כאשר רוצים לתקן ולשוב אל ה', ואני אשמח שנראה

היה זה בשעת 'הפסקת הצהריים' של יום ראשון בשבוע. שלישי מהיכל בית המדרש היה מלא בבחורים שגזלו מזמן המנוחה שלהם כדי להספיק ולהשלים עוד חלק במסכת הנלמדת ועוד דף ב'משנה ברורה'. ישראל נכנס בזריזות לביהמ"ד והתיישב ליד חיים 'החברותא' הקבועה שלו בזמן 'הפסקת הצהריים' להשלמת הדפים הלא כ"כ פשוטים שנמצאים בפרק 'גט פשוט' שבסוף המסכת.

חיים קיבל את פניו בחיוך ולפני שהם התחילו ללמוד, הוא הודיע לו שבשבועות הקרובים - זמן הלימוד המשותף שלהם יסתיים קצת יותר מוקדם, ובמקום ללמוד עד השעה 'רבע לשלוש' הם יסיימו 'בשתיים וחצי'...

"מה יש בשבועות הקרובים?" שאל ישראל בפליאה, "יש לך איזה עיסוק מיוחד בזמן הקרוב עד כדי כך שצריך לבטל חלק מהזמן של 'החברותא הקבועה' שלנו?"

"כן! יש לי דבר מאד חשוב' שאני צריך לעשות... לומר 'מזמורי תהלים', ולכן אני מוכרח לקצר את הזמן של הלימוד שלנו.

"לומר 'תהלים'? מה הקשר עכשיו לאמירת תהלים? יש לך ח"ו משהו חולה בבית? או במשפחה הקרובה?"

"לא! דווקא לא! אבל עכשיו זה זמן של 'שובבי"ם' וחשבתי שאם אני אקח לי זמן ב'הפסקת צהריים' לאמירת תהלים - בוודאי אצליח לנצל את ההארה המיוחדת שיש בימים האלו או לפחות חלק ממנה..."

ישראל לא ויתר והמשיך לשאול: "קודם כל אני בכלל לא מבין מה זה 'ההארה' הזו שאתה מדבר עליה? אני יודע ש'שובבי"ם' זה זמן שהמקובלים עושים בו 'תיקונים' והגבאים של 'בתי הכנסת' מארגנים שיעורים לאברכים ב'הנהגת הבית', אבל מה הקשר שלנו בכלל לימי השובבי"ם?" "תראה ישראל, אני לא יודע איפה שמעת בכלל על המושג 'שובבי"ם', אבל 'שובבי"ם' זה לא 'עונה' של שיעורים כמו 'ירחי בל'ה', או זמן שנועד להחזיק את ה'מוסדות' של העוסקים בתורת ה'סוד', לשובבי"ם יש משמעות הרבה יותר עמוקה שבוודאי נוגעת גם אלינו".

"מה כבר יכול להיות קשור אלינו בשובבי"ם?" המשיך ישראל להקשות.

"לאט לאט אתה תבין הכל... אבל קודם כל אני רוצה שתסביר לי מה עשינו במצרים? ואיך הגענו לשם בכלל? נכון שבפועל היו כל מיני סיבות כמו 'מכירת יוסף', רעב, או כל מיני דברים אחרים אבל אלו הם רק 'סיבות'. מה היה 'המסובב' שגרם את כל הגלות והשעבוד' הנורא שעברנו במצרים?"

"מה זאת אומרת, מה גרם לשעבוד?! את הכל הרי ה' אמר לאברהם אבינו' בברית בין הבתרים במפורש: 'ועבדום ועינו אותם ארבע-מאות

נפשי בשאלתי

ליבון וברור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

בפרשיות שאנו נמצאים בהן מבואר הרבה עניין הגאולה, שהגיעה דיקא מתוך הצעקה להשם יתברך. רצייתי לשאול, מה מיוחד בצעקה? והאם יש עניין ומעלה לעשות את זה בקביעות, או שצריך לחכות עד שיגיעו מים עד נפש ורק אז לצעוק? אשמח אם תאירו את עיניי בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

כשמדברים על צעקה כדאי להבחין בין שני חלקים: א. דיבור מכוון בקול רם ביותר, ב. התפרצות בכאב מעומק הלב, שלפעמים באה לידי ביטוי בצעקה בקול רם.

לכל אחד מהם מקום ותפקיד בעבודת השם, והשפעה רוחנית אחרת על האדם.

בתורה ה' בליקוטי מוהר"ן מביא רבינו את דברי הראשונים והפוסקים אודות "קול מעורר הכוונה", וכתב שם: "רעמים הוא בחינת קול, שאדם מוציא בכוח בתפילתו, ומוזה נעשה רעמים". גם בתורה כ"א מבואר באריכות שעל ידי צעקה בתורה ותפילה זוכין להוליד את המוחין מתעלומתם. מדבריו שם ובעוד מקומות אנו למדים שהדיבור בקול רם מעורר ומשפיע על הלב ועל המוח, ושיש מקום לצעקה כחלק מצורת הלימוד והתפילה באופן רגיל.

מסופר שפעם כשהיו בנות רבינו הקדוש באומן, באו לכבודן נשות העיר הצדקניות, וישבו כולן בסעודה בחדר נפרד כנהוג. כששאלו נשות העיר הנ"ל את בנות רבינו האם כבר ברכו החסידים ברכת המזון, השיבה להן אחת הבנות "לא, עדין לא ברכו ברכת המזון; שכן כשאנשי של אבי מברכים שומעים אותם!", ותכף אכן נשמע הרעש מקול אנשי שלומינו בברכת ברכת המזון בכוח ובהתעוררות, ונענו זו לזו ואמרו "אה! הנה כעת מברכים!..."

צעקה מסוג זה, אינה תלויה כמובן בהתעוררות יוצאת דופן, אלא אדרבה, הגישה לתורה ותפילה בחיות ובהתלהבות, מולידה בעצמה את ההתעוררות, פותחת את המוחין, ומחברת את הלב. כמובן כל אדם ישקול נכונה את מערך השיקולים של "אל יבוש בפני המלעגים" למול "שלא יתלוצצו עליו ויענשו"...

הצעקה הבוקעת מעומק הלב אכן שונה, היא אינה מזומנת בכל עת, וכוחה גדול לפעול שתתקבל בקשתו, וכפי שהבאת מפרשיותינו "ותעל שוועתם אל האלוקים".

והנה, בשאלתך הצעת שאולי ראוי לחכות "שיגיעו מים עד נפש" בשביל לצעוק, ולדעתי עלינו לחשוב אולי יש דרך הפוכה, "שתגיע נפש עד מים"...

כידוע, עיקר תפילותיו של דוד המלך נסובו על צרות הנפש והריחוק מהשם יתברך. כשהוא דיבר על כך ש"הגיעו מים עד נפש" ואמר (תהלים ס"ט): "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושיבולת שטפנתי", כנראה בכל זאת הוא היה במצב הרבה יותר טוב מאיתנו...

שרובם הגדול של עובדי השם יוכלו להזדהות או לפחות להבין אם מישהו יטען, שבכוחה של צעקת הלב בלחש לחדור ולבקוע ולפעול הרבה יותר מצעקה בקול גדול, שלפעמים דווקא היא קצת מתרחקת מההיצמדות ללב ומן הנביעה הטהורה ממנו.

באמת יש חשיבות גדולה דווקא לדיבור, ואפילו על דברי מוהר"ן הנ"ל לגבי צעקה "בלי קול" כתב בביאור הליקוטים שם: "בלי קול, היינו חוץ הקול", ולא מדובר במחשבה גרידא. מכל מקום הצעקה החיצונית בהחלט אינה עיקר העניין כשמתייחסים לסוגיה זו.

בכל עת שמשווים בין דיבור פנימי הנובע מעומק הלב, לבין פעולה חיצונית של דיבור שאינו ממש מחובר אליו, חשוב לזכור שרבינו האריך לגלות איך גם דיבור חיצוני משפיע על הפנימיות. בין אם בדיבורי אמונה, כפי שביאר בפסוק "האמנתי כי אדבר", ובין אם בדיבורי תפילה והשתכחות הנפש. כך כתב בליקוטי מוהר"ן סי' ע"ר.

"כמו שיש התעוררות מאדם לחברו כגון כשרואין שאחד אומר בקשות וסליחות בהתעוררות בלב נשבר אזי חברו מתעורר ממנו גם כן, כי מתעורר מחברו ומתחיל להסתכל על עצמו ונתעורר גם כן, ומתחיל לומר גם כן בקשות בהתעוררות הלב, כמו כן יש אצל האדם עצמו התעוררות מיניה וביה שמתעורר מתוך דברי עצמו, דהיינו שאומר בקשות ותחיות בהתעוררות וצועק "וי לי", ובתוך כך נתעורר מזה ומתחיל להסתכל על עצמו היכן אני ומי צועק כך, הלא וי לי - לי ממש!, ומתחיל שנית לצעוק "וי לי" - לי דיקא. ואף שבתחילה נדמה לו כאילו גם כן אומר באמת כראוי, עם כל זה אחר כך רואין ההפרש בין קודם לאחר כך, והבן".

לכן נכון יהיה לומר, שאין מקום לצעקת הלב כאשר לא חשים בצרה, אך מאידך החיבור ותחושת הצרה אינה דבר שמוכרח לבוא מאליו. אדרבה, עיקר מעלת ישוב הדעת היא כשהאדם מזהה את צרת נפשו ומתוכה פונה וזועק לה, וניתן וצריך להגיע לכך גם בלי משברים או תקריות איומות.

ב'כוכבי אור' מסופר שפעם כשדיבר מוהר"ן בפני שומעי דבריו בעניין אברהם אבינו, אחד השומעים נאנח ואמר "ההאיך לוקחין לב כזה?", וגער בו מוהר"ן ז"ל ואמר לו: "גם אתה יש לך לב כזה אלא שאין אתה מלבב אותו!".

הדברים שייכים בכל אדם ובכל מדרגה, וכדאי לעיין ב'ביאור הליקוטים' על תורה ה' בליקוטי מוהר"ן תניינא, שם כתב: "אבל מחמת שבכל זאת אי אפשר בשום אופן שלא יהיה נשאר באיש ישראלי איזה נקודה וניצוץ כל שהוא על כל פנים, ובצר ומציק לו במחלתו ובמכאוביו הנאמנים, נתעורר ונתגבר בו ממילא הנקודה הזאת, עד שכמה פעמים יצעק מלבבו אל ה' באמת מעומק הלב".

אך חשוב להבין שכשהלב מתעורר וצועק, לא בהכרח שומעים את הצעקה ממרחק קילומטרים...

בליקוטי מוהר"ן תנינא בתורה ה' מביא את הפסוק "צעק לבם אל ה'" ומבאר: "היינו כשנתקלקל ונופל האמונה, עד שאין מועיל אפילו קול צעקה שהוא קול בלא דיבור כנ"ל, אזי צריכין לצעוק מן הלב לבד, בבחינת (איכה ב'): צעק לבם אל ה', שהוא צעקת הלב לבד, בלי קול, בבחינת (תהלים ק"ל): ממעמקים קראתיך ה' - מעומקא דלבא".

אולי הדברים משתנים מאדם לאדם, אך כמדומני

תה אורו עיני
כי טעמתי מעט הדבש הזה

אמירת תהילים

המלחמות על ידי דבורו אומר עתה זה המזמור. וכן צריך כל אדם אפילו במדרגתו השפלה לידע ולהאמין שבנדאי הוא מנצח הרבה על ידי כל דבור ודבור של שיחה והתבודדות וכו' שאומר, כי זהו נצחון נצחי שנשאר לעולמי עד ולנצח נצחים. ואם יהיה חזק בזה שעד שתמצא נפשו ממש יעסוק בזה יהיה אף שיהיה ויעבר עליו מה בודאי ינצח המלחמה בחסדו הגדול.

(עלים לתרופה פ"ח)

וזה בחינת למנצח שהתחיל דוד המלך עליו השלום רב המזמורים שבתהלים, ופרש"י ש"שעשה המזמור בשביל הלוויים שיאמרוהו שהם מנצחים בשיר וכו'; ואנחנו פרשנו זה הפרוש גם על כל שר"אל, ופרושו בפשיטות: למנצח. שהוא למי שרוצה להיות מנצח המלחמה בזה העולם, יאמר זה המזמור וזה המזמור וכו' והבן היטב.

גם דוד אמר למנצח זה על עצמו, כפינשא ומחזק את עצמו ואומר למנצח מזמור לדוד, הינו לדוד שפנצח כל

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

שהחיינו וקיימנו לזמן הזה

הבשורה המרגשת עם ייסוד מנין חניכי הישיבות-ברסלב 'נכספה' בשכונת נווה יעקב ירושלים התקבלה בקרב כלל תושבי השכונה הצמאים לדבר ה', כלל ציבור בני הישיבות, ובכל העולם החרדי בשמחה והתרגשות גדולה, אשו הבערת של רביה"ק המלהט בעוז ותעצומות בשכונת 'נווה יעקב' שהתחילה בראש השנה האחרון במתחם 'נכספה' בו נפגשו והתקבצו כמה וכמה אברכים חשובים מתושבי השכונה, כשכל אחד גילה לפתע את חבריו לשכונה הביאה עד מהרה להקמת חבורה שבועית קבועה, בו מתאספים שבוע אחרי שבוע ציבור נכבד של אברכים דורשי ומבקשי ה' תלמידי חכמים המתעלים ומתרוממים יחדיו בדרכי העבודה ואור תורתו של רביה"ק, החבורה קנתה לה שם טוב כבר עם הקמתה, וכלל החברים מספרים שהם מחכים בכל השבוע בצפייה לחבורה השבועית בו מקבלים ושואים כלל החברים רוח דקדושה והתחדשות בעבודת ה' להתעלות במסילה העולה בית ק-ל, בהתחזקות וחיות דקדושה, הצימאון לא עצר כאן וכלל האברכים חברי החבורה דרשו וביקשו שזה לא מספיק, וצריכים

סעדת הילולת נאון עוזנו הרה"ק רבי נתן זיע"א

כחלק מהפעילות ותבערת האש הבערת בשכונת 'נווה יעקב' התקיימה סעודת הילולא בליל עשרה בטבת במקום החבורה הקבועה, בביהכ"ס 'בני עקיבא' רחוב בלבן 7, בהשתתפות הגאון רבי נחמן שפירא שליט"א שנשא דברים במשנתו של בעל הילולא דברי חיזוק והתרוממות, הסעודה עצמה נתרמה ע"י אחד האברכים בחבורה, ואף התקיימה מכירת ספרי רביה"ק ע"י אחד מחשובי החברים מהחבורה. הציבור החשוב הנהנה והתחזק ביותר במשנתו של גאון עוזנו זיע"א ובספריו הקדושים שהשאיר לנו למען החיותנו כהיום הזה, המוכרחים לכל דורש ומבקש ה' החפץ להתעלות במעלות התורה והיראה.

הודו לו ברכו שמו-כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ

עולם נלך לאורו

בין כלל סעודות הילולת מורינו הרה"ק רבי נתן מברסלב זיע"א, שארגון 'נכספה' ארגנה ועזרה לכמה וכמה בתי כנסיות מציבור בני התורה בלטה סעודת הילולא מרכזית שהתקיימה באחד מהישיבות החשובות ביותר במרכז הארץ, הבחורים החשובים התקבצו באחד מחדרי הישיבה בליל הילולא לסעודת מצווה מושקעת ומיוחדת, נשא שם דברים אחד מחשובי האברכים מבוגרי הישיבה, דיבורי התעוררות והתחזקות בעבודת ה' הנצרכים לכל בחור בן עליה החפץ להתעלות בעבודת ה' שהיא התכלית של כל אחד מאיתנו כאן בזה העולם, במשנתו ותורתו של בעל הילולא מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א, כשהציבור נהנה ומתחזק ביותר.

טעמנו כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרו עולם נלך לאורו ע"י רבי נתן תלמידו

בשורה טובה תדשן עצם

מתארגנת קבוצת אברכים ובחורים בני עליה לנסיעת התרוממות והתעלות לצינו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א בהשתתפות ת"ח ומשפיעים חשובים שליט"א באווירה מיוחדת ומרוממת עם שימת דגש על הפרטים הטכניים ובמחיר מוזל ביותר בעז"ה נשתדל לעמוד לעזר וסיוע בכל הסידורים הנצרכים לנסיעה

לפרטים והרשמה 0556764287

03.50.111.06
קו נכספה
הקו של בני הישיבות

מורה
הפילה
עיסון
יאות שאיש

נכספה

הכי מעניין. הכי מעודכן. אחי חזקו.
קו מוקד ברסלב.
02.999.3.148
שיעורים | עדכונים | ראינות | תוכניות

077.22.787.12
151.898.1307
4433.0615.0475

העיתור בתפילה לרפואת הבח' חיים שלום בן אסתר מלכה בתושח"י

ר' שמעון יהודה אנשין שליט"א לרגל הולדת הבן יה"ר שיזכה לרוב נחת דקדושה אכ"ר

האברך ר' רפאל שטרנברג שליט"א לרגל נישואיו בשטעו"מ

ר' נתן אלעזר שפירא שליט"א לרגל הכנס בנו לעותומ"צ

ר' יחיאל מאיר צוקר שליט"א לרגל הבר מצווה לבנו, יום ד' וארא אולמי 'ברגר' יום

האחים משה ושמעון פישר לרגל נישואיהם בשטעו"מ

ההצלחת עידו בן מרים בענין הדיירה

ואלה יעמדו על הברכה שתזמו מהונם להוצאות הגליון הנפלא

י"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a079940036@gmail.com

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו צוקל"ה ויבדלחט"א

מרן בעל ה'דרבי שמואל' זיע"א

לברסלב, השיב לו מרן זיע"א בתמיה, 'בגלל זה אתה מתבייש ומתחמק ממני?! גם אני ברלסב'ר...'

מרן זיע"א מתבונן בהערצה בכסאו של רביה"ק זיע"א.

מרן זיע"א בהדלקה לכבוד רשב"י בביהמ"ד ברסלב ב'שערי חסד'. ל"ג בעומר תשע"ה

רבי ברוך היימן ממקורבי מרן זיע"א מספר: 'הייתה לו לגאון ר' שמואל אוירבך גם ידיעה רחבה ועמוקה בספרי רבינו, פעמים רבות היה מזכיר בשיחתו עמי דברים מתוך ליקוטי מוהר"ן, אתה הרי יודע... הרבי הרי אומר... כך היה מתבטא 'הרבי'...'

(מתוך ראיון עם רבי ברוך זצ"ל אחר העלות הענן, ביטאון 'אבקשה' ניסן תשע"ח)

מספר רבי נחמן רוזנטל שליט"א: סיפר לי בחור שהתקרב לברסלב בבחורות שנכנס ללמוד בישיבת 'מעלות התורה' אצל מרן זיע"א, מרן זיע"א התעניין אצלו, מהיכן הוא מגיע וכו' אך הבחור שמאוד פחד לגלות את שייכותו לברסלב ניסה כל הזמן להתחמק ממרן זיע"א שלא יגלה את שייכותו לברסלב, אך הראש ישיבה המשיך לדרוש בשלומו ללא הרף, עד שבשלב שהוא גילה למרן זיע"א שהוא שייך